

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: MODEL EXAMEN PAU 2017	CONVOCATORIA: MODELO EXAMEN PAU 2017
Assignatura: Valencià: Llengua i Literatura II	Asignatura: Valenciano: Lengua y Literatura II

BAREM DE L'EXAMEN:

BAREMO DEL EXAMEN:

Tria una d'aquestes dues opcions

Opció A

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

Anar-se'n. Anar-se'n, i tornar. Anar-se'n, anar-se'n, i tornar a tornar. Així, sempre així, sempre. Fins que anar-se'n, un dia, siga anar-se'n, anar-se'n..., i no tornar mai més.

¿És aquest desig constant d'anar-se'n, el sentit del viatge? És el que em mou al viatge?

Anar-me'n era la sola resposta que em venia a la paraula, d'adolescent, quan mon pare em demanava què volia fer per guanyar-me la vida com un home, i jo no sabia què volia dir «guanyar-se la vida», ni què volia dir «ser un home», però sí que sabia que no volia ser un comerciant de verdures, com ell.

Aleshores, el verb tenia valor de fugida, de recerca, d'ansia de saber i de veure món; era un desig personal pur i simple, un crit de l'ànima jove que no comportava més alliberament que la mateixa expressió, el fet de dir aquell verb en veu alta davant la figura sagrada del pare.

Ara sé que anar-se'n no és cap fugida, sinó més aviat tot el contrari. Fugir, fuig qui emigra, qui parteix cap a l'exili, qui escapa d'on és per por, qui se'n va de casa amb voluntat de no tornar-hi mai més... I jo no vull fugir d'enlloc, jo senzillament me'n vaig de viatge per sentir viu el temps —tots els temps—, per sentir-me viu en el temps; no per perdre de vista el que tinc prop, no per deixar darrere i en oblit qui sóc, sinó per tenir prop el que m'és lluny, sabent-me algú que es fa més ell mentre va de viatge, perquè el viatge li permet deixar-se seduir l'ànim i l'ànima pel que l'envolta, li permet el gaudi permanent de cada instant, fins i tot dels somnis.

Viure l'efímer com a totalitat del ser. No importa on, ni cap a on. De viatge. Sempre de viatge. Ara, espiral amunt, cap a Marràqueix.

Viatjar cap a la llum, cap al sud, cap als altres, amb el cos i l'ànima oberts, cap al desert. I escriure —que és conèixer-se u mateix i reconèixer-se en els altres— la pròpia experiència del viatge. Perquè només així el viatge es transforma plenament en el que és, una metàfora de la vida, una forma de coneixement on tot es fa possible, efímer i etern, personal i transferible.

Aquest llibre vol ser això: una nova i actual interpretació d'aquesta manera d'escriure i d'entendre la vida. Una mostra dels molts —mil i un?— viatges que té un viatge, en una ciutat, Marràqueix, i en un país, Marroc. Marroc ve de Marràqueix i no només de paraula.

Un viatge és com la vida, la vida és com un viatge.

(Josep Piera, *Seducions de Marràqueix*, Barcelona: Edicions 62, 2010, p. 11-1)

1. Comprensió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Indica cinc exemples de recursos expressius de caràcter literari presents al text. [0'5 punts]
- d) Identifica la veu o les veus del discurs que hi ha al text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 1. desig (línia 3): sorda o sonora?
 2. viatge (l. 3): sorda o sonora?
 3. resposta (l. 5): oberta o tancada?
 4. verb (l. 9): oberta o tancada?
- b) A continuació, hem subratllat estructures sintàctiques. Indica el tipus d'oració composta que representen i la funció sintàctica que realitzen. [1 punt]
 1. Anar-me'n era la sola resposta que em venia a la paraula (línia 5)
 2. i jo no sabia què volia dir "guanyar-se la vida" (l. 5-6)
 3. Fugir, fuig qui emigra (l. 13)
 4. jo senzillament me'n vaig de viatge per sentir viu el temps (l. 16)
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules al text o indica'n un sinònim. [1 punt]
 1. *recerca* (línia 9)
 2. *envolta* (l. 19)
 3. *gaudi* (l. 16)
 4. *efímer* (l. 20)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Què destacaries de la narrativa dels anys 70 fins a l'actualitat? Reflexiona, sobretot, entorn de les novetats en la tècnica literària i del context sociocultural. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) Redacta un text de característiques semblants al que has llegit en què reflexiones sobre les sensacions que t'ha produït la idea d'anar-te'n de viatge o la mateixa experiència del viatge. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]

Opció B

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

Dins les comunitats humanes es produeixen diferents tipus d'intercomunicació. La que podríem anomenar bàsica és la que té lloc entre dos o diversos actors «cara a cara». En la majoria dels casos aquests actors solen ser parlants d'una mateixa varietat geogràfica, la qual garanteix a bastament la comunicació eficaç en aquestes situacions. La facilitació dels viatges i l'aparició del telèfon i d'altres instruments de comunicació han canviat les coses i han posat molt més en contacte parlants de zones geogràfiques allunyades, entre els quals la intercomprensió no sempre estaria assegurada utilitzant varietats geogràfiques diferents.

L'escriptura, especialment a partir de la invenció de la impremta, possibilita un tipus de comunicació social generalitzada, que va de la facilitació d'informacions de l'administració als ciutadans fins al món complex de la difusió de la cultura i de la informació a través del llibre i de la premsa. Aquest tipus d'intercomunicació generalitzada s'ha vist reforçat en els darrers temps de forma espectacular amb l'aparició dels moderns *mass media* audiovisuals i de la informàtica. La interacció lingüística eficaç en totes aquestes situacions només pot ser possible amb l'existència d'una varietat lingüística ben definida (codificada) i acceptada per tota la comunitat com a norma general i model comú de referència. Aquest model de llengua comú general i supradialectal és el que es denomina actualment *llengua estàndard*. [...]

Els àmbits que donen sentit a l'aparició de l'estàndard representen inicialment uns usos escrits, i l'estàndard és, en principi, una llengua escrita [...], tot i que cal no menystenir l'existència d'alguns àmbits formals tradicionals de comunicació oral, com la predicació, en els quals caldria veure en cada cas fins a quin punt incidia la norma de la llengua escrita. Amb l'arribada dels mitjans de comunicació audiovisuals s'ha creat una norma estàndard oral basada en la norma escrita tradicional o, dit en altres paraules, l'estàndard escrit s'ha oralitzat. En algunes societats l'estàndard només és usat en els àmbits formals, escrits o orals, però, el més corrent en les societats modernes és que la norma estàndard –en tant que model de referència– eixampli el seu ús cap als àmbits col·loquials i desplaci formes lingüístiques no estàndards fins a esdevenir l'única varietat parlada per les capes més instruïdes de la població, més àmplies cada vegada.

Podem dir, doncs, que una llengua estàndard és una varietat, altament codificada, que serveix de model de referència a tots els membres d'una comunitat lingüística en uns àmbits determinats o en tots els àmbits.

(Gabriel Bibiloni, *Llengua estàndard i variació lingüística*, València: ed. 3i4, 1997, p. 21-23)

1. Comprensió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica la tipologia textual i especifica almenys dos trets característics d'aquesta tipologia presents al text. [0'5 punts]
- d) Indica i justifica cinc marques de modalització del text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 - 1. lloc (línia 2): oberta o tancada?
 - 2. més en contacte (l. 6): sorda o sonora?
 - 3. zones (l. 6): sorda o sonora?
 - 4. model (l. 17): oberta o tancada?
- b) Substitueix els elements connectors següents per uns altres d'equivalents dins del text. [1 punt]
 - 1. *tot i que* (línia 20)
 - 2. *però* (l. 26)
 - 3. *en tant que* (l. 27)
 - 4. *doncs* (l. 30)
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules o expressions al text o indica'n un sinònim. [1 punt]
 - 1. *a bastament* (línia 4)
 - 2. *àmbits* (l. 21)
 - 3. *eixampli* (l. 27)
 - 4. *esdevenir* (l. 28)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Descriu les tendències més rellevants de la poesia en el període que va des de la postguerra fins a finals dels anys 70. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) En el cas de la televisió, en el de la literatura o en les teues activitats, hi ha moments en què el model lingüístic que s'utilitza s'aparta de la varietat estàndard. Redacta un text de característiques tipològiques similars al que has llegit exposant en quines circumstàncies es produeix tal situació. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]